

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 617

15) Til statsministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvorfor har regeringen accepteret at flytte EU's kemikalielovgivning til Konkurrenceevnerådet?«

Jørn Jespersen (SF):

I EU har vi op mod 100.000 uvurderede kemiske stoffer, som vi ved er en meget stor trussel mod sundhed og miljø. EU er i gang med at udarbejde en skrappe kemikalielovgivning. Det går alt for langsomt, og det ser ikke ud til at blive godt nok, men det er dog trods alt et fremskridt.

Nu er der imidlertid sket det, at man på topmødet i oktober besluttede at flytte hele sagskomplekset fra Rådet af miljøministre til Rådet af konkurrenceevneministre, altså erhvervsministrene. Der er jo ingen tvivl om, at det er et led i en strategi, hvor man ønsker at lægge mere vægt på kortsigtede omkostninger for erhvervs virksomhederne og mindre på hensynet til menneskers sundhed og miljø.

Den beslutning har statsministeren medvirket til, og derfor er spørgsmålet: Hvorfor har statsministeren gjort det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må meget klart afvise hr. Jørn Jespersens påstand om, at der i dette her skulle ligge, at vi ville slække vores holdninger til kemikalielovgivningen. Jeg vil gerne slå fast, at det er regeringens faste politik, at vi skal have skærpede regler vedrørende kemikalier.

Kl. 15.50

Men det her drejer sig om noget andet. Det drejer sig om, at det altså er EU-formandskabets opgave at tilrettelægge Rådets arbejde. Og det er derfor op til formandskabet, hvordan man ønsker at behandle forslag fra Kommissionen i Rådet, altså hvordan de skal behandles i Rådet.

Det var også regeringens holdning tidligere, herunder under det danske formandskab, og jeg kan oplyse hr. Jørn Jespersen om, at det vil også være regeringens holdning fremover. Det er formandskabets opgave at tilrettelægge, hvordan man ønsker forslagene behandlet i Rådet, men hvor man behandler dem, påvirker naturligvis ikke regeringens holdning til kemikalielovgivningen. Den holdning er uændret.

Jørn Jespersen (SF):

Det kommer da til at påvirke resultatet ganske voldsomt, og jeg synes ærligt talt, at det er et skuffende svar. Jeg havde regnet med, at statsministeren havde et lidt mere begavet svar på spørgsmålet.

Sagen er jo den, at der er foregået en massiv lobbyindsats forud for beslutningen fra Italiens, Frankrigs, Tysklands og Englands side med henblik på at skubbe balancen over i retning af mere hensyntagen til kortsigtede omkostninger i virksomhederne og til gengæld mindre vægt på miljø- og sundhedshensyn.

Der er skrevet et brev fra Chirac, Schröder og Blair til Kommissionen med henblik på at få flyttet beslutningen fra miljøministrene til erhvervsministrene, og derfor har der da været en diskussion og en situation, hvor også Danmark burde gøre sit synspunkt gældende.

Derfor spørger jeg: Hvad har Danmark foretaget sig i den sammenhæng? Hvornår vidste den danske regering, at der var det her forslag og planer om at flytte det? Hvad har Danmark gjort? Hvad har Danmark sagt? Hvad gjorde statsministeren på topmødet: Støttede han forslaget, modsatte han sig forslaget, eller sagde han ingenting?

Ritt Bjerregaard (S):

I fortsættelse af statsministerens svar vil jeg gerne vide, om statsministeren er opmærksom på, at der er meget forskellige holdninger i Rådet for miljøministre og i Rådet for erhvervsministre, og derfor er det ikke nok, at Danmark vil indtage den samme holdning i forhold til kemikalielovgivningen.

Det er helt klart, at Danmark vil få meget, meget vanskeligere ved at komme igennem med sine synspunkter med den flytning, der er sket, og dermed har statsministeren ved at acceptere flytningen bidraget til en langt svagere løsning på kemikalieområdet.

Keld Albrechtsen (EL):

Ud over de spørgsmål, der er stillet, synes jeg også, der er et spørgsmål, som jeg godt vil bede statsministeren redegøre for, nemlig hvad man så fra den danske regerings side vil gøre for at rette op på den fejl, der er sket. Nu har det italienske formandskab altså tænkt sig at få det flyttet over til erhvervsministrene, men det kan jo godt laves om.

Hvad vil den danske regering så gøre? Vil den danske regering f.eks. lade den danske mil-